

Nr 558

Av herr **Hansson** i Önnarp m. fl., om viss översyn av lotteriförordningen.

Anordnande av varulotterier är en ofta använd metod att skaffa extra inkomst till ideella och därmed jämförbara föreningar av skilda slag. Som exempel kan nämnas studiecirklar, ungdoms-, hemvärns-, gymnastik-, idrotts- och skytteföreningar m. fl. Vi vill understryka angelägenheten av att dessa föreningar beredes erforderliga ekonomiska möjligheter för sin verksamhet. Många av dessa har starkt lokalbetonad karaktär. Självfallet har dessa mindre föreningars lotterier en jämförelsevis begränsad omfattning. Detta gör, att de har svårt att hävda sig i konkurrensen med de större s. k. rikslotterierna. Som ett led i strävandena att minska detta konkurrens-tryck har på senare tid lanserats en ny lottyp benämnd "kvicklott".

Denna lottyp har varit föremål för granskning av kriminaltekniska anstalten (utlåtande nr LD 1666—54) och har därvid godkänts.

Principen för kvicklotteriet bygger på att lottköparen omedelbart kan erhålla besked om vinst utfallit eller ej. Därför sker dragningen av vinstnumren innan lotteriets början. Vid lottförsäljningen finns denna dragningslista ansluten till lottsedeln. Själva lottsedeln är förseglad på sätt som godkänts av kriminaltekniska anstalten och öppnas av köparen. Denne kan omedelbart kontrollera om vinst utfallit. Vilken vinst som utfallit framgår däremot bara av kontrollantens hemliga vinstplan. Denna offentliggöres, när lotteriet slutsålls eller vid det datum, lotteriet senast skall vara avslutat. Vinstutdelningen följer även dessa data.

Idén med denna form av lotterier är, att man på ett helt annat sätt tillgodoser den lottköpande allmänhetens rätt. Enligt det vanliga systemet måste en lottköpare hålla reda på sin lott till dess dragning sker. Genom de möjligheter till uppskov med dragningen, som kan beviljas, är det inte ovanligt att lång tid — ibland bortemot ett år efter lottköpet — ligger mellan lottköp och dragning. Det föreligger också svårigheter att tillfredsställande kungöra dragningen. Stor risk föreligger att lottsedeln försvinner och ägaren går miste om en rättmätig vinst.

Här påvisade nackdelar skapar olust hos den lottköpande allmänheten, och det är därför förknippat med stora svårigheter för en förening att sälja ett lotteri av traditionell typ.

De hittills gjorda försöken med kvicklotter har gett goda erfarenheter. I inget fall synes försäljningen ha sträckts ut över den tillmätta tiden.

Denna lottyp kan sägas tillfredsställa dels de krav som ställes på tom-

bolalott, dels de krav som kan ställas på kategorien *övriga lotter*. Kvicklott av här nämnda typ kan alltså betecknas som en kombination av tomholalott och lottsedel.

Vid tillståndsansökningar för anordnandet av varulotterier av kvicklotttyp har emellertid en viss osäkerhet gjort sig gällande bland de tillståndsgivande myndigheterna. Det synes oss därför vara befogat att en översyn av lotteriförordningen vidtages.

Med anledning av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om prövning av lotteriförordningen i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 27 januari 1960

Stig F. Hansson

i Önnarp

Erik Adamsson

Einar Gustafsson

Rune Johansson

i Kärby

i Norrköping